

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 18C/224/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5114234395
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 03. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Panáková
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2015:5114234395.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žilina v konaní pred samosudkyňou JUDr. Gabrielou Panákovou, v právnej veci navrhovateľa: Orange Slovensko, a.s., so sídlom Bratislava, Metodova 8, IČO: 35 697 270, právne zast. Bobák, Bollová a spol. s r.o., advokátska kancelária, Dr.V.Clementisa 10, Bratislava, proti odporcovi: B. C., G.. XX.XX.XXXX, K. V.É. O. XX, o zaplatenie 347,37 Eur prísl.,

rozhodol:

Odporca je p o v i n n ý zaplatiť navrhovateľovi sumu vo výške 158,37 Eur spolu s úrokmi z omeškania vo výške 8,5% ročne zo sumy 158,37 Eur od 26.07.2013 do zaplatenia, a to v splátkach po 25,- Eur mesačne vždy do 28.dňa príslušného kalendárneho mesiaca až do úplného splatenia, počnúc prvou splátkou do 28.dňa nasledujúceho kalendárneho mesiaca po právoplatnosti tohto rozsudku pod hrozbou straty výhody splátok v prípade omeškania čo i len jednej splátky.

Súd žalobný návrh vo zvyšnej časti zamietla.

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ sa návrhom na začatie konania zo dňa 24.09.2014, doručeným Okresnému súdu Žilina dňa 22.10.2014, domáhal voči odporcovi uloženia povinnosti na zaplatenie dlžnej istiny vo výške 347,37 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,5% ročne a náhrady trov konania. Uplatnený nárok navrhovateľ odôvodnil tým, že navrhovateľ s odporcom uzavrel zmluvu č. Q. spolu s dodatkom. Na základe zmluvy navrhovateľ odpredal odporcovi mobilné zariadenie. Odporca riadne a včas nezaplatil cenu poskytnutých služieb za obdobie 2013/03-2013/05, čím porušil zmluvné povinnosti.

Spolu s návrhom na začatie konania navrhovateľ pripojil do obsahu spisového materiálu pokus o pokonávku s doručenkou; faktúry; všeobecné podmienky poskytovania služieb navrhovateľa, potvrdenie o cene MT, doručky, zmluvu o pripojení s dodatkom.

Na základe vyššie uvedeného súd v danej veci nariadil ústne pojednávanie na deň 12.03.2015. Na pojednávanie sa dostavil iba odporca, preto súd vec prejednal v neprítomnosti navrhovateľa a jeho právneho zástupcu v zmysle § 101 ods.2 O.s.p.

Súd v zmysle § 122 a nasl. O.s.p. vykonal dokazovanie prečítaním listinných dôkazov, ktoré tvoria obsah spisového materiálu.

Z pripojenej zmluvy č. Q. spolu s dodatkom mal súd zistené, že danú zmluvu platne uzatvorili účastníci konania ako zmluvné strany dňa 17.07.2006 a dodatok dňa 30.06.2011, predmet ktorej bol v zmluve špecifikovaný, pričom bola dohodnutá doba viazanosti 24 mesiacov. Odporcovi bol odpredaný MT Nokia C5-03 za kúpnu cenu 1,- Eur. Dodatok bol uzavretý dňa 30.06.2011.

Daná zmluva obsahuje, že neoddeliteľnou súčasťou sú okrem iného aj Všeobecné podmienky a cenník služieb.

Súdu boli spolu s návrhom predložené všeobecné podmienky. (I.č.23)

Navrhovateľ zároveň predložil súdu listinu bez označenia, na ktorej je tabuľka s uvedením názvu akcie, typ zariadenia Nokia C5-03, akciová cena 1,- Eur a predajná cena 190,- Eur (I.č. 8).

Súd posúdil, že predmetná zmluva s dodatkom je spotrebiteľská zmluva podľa § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka.

Podľa § 52 ods.1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods.2 Občianskeho zákonníka ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Súd poukazuje na to, že v každom prípade uzavierania zmlúv treba chrániť spotrebiteľa, ktorého ochranu zabezpečuje jednak úprava spotrebiteľskej zmluvy a jednak aj ostatná práva úprava obsiahnutá v Občianskom zákonníku a v ďalších zákonoch. Ochrana spotrebiteľa sa vzťahuje na všetkých spotrebiteľov, bez ohľadu na to, či uzavreli spotrebiteľskú zmluvu podľa Občianskeho zákonníka alebo iného predpisu.

To však nevylučuje, aby sa navrhovateľ domáhal svojich práv, pokiaľ boli spotrebiteľom - odporcom porušené.

Ochrana spotrebiteľa totiž neznamena, že spotrebiteľ môže porušovať dohodnuté povinnosti a neplatiť za poskytnuté služby.

S poukazom na to, že je daná zvýšená zákonná ochrana spotrebiteľa, je nepochybné, že odporca svoje povinnosti neplnil a taktiež mal vedomosť o zmluvnom ujednaní, že v prípade porušenia jeho povinnosti je navrhovateľ oprávnený požadovať aj zmluvnú pokutu.

Odporca aj napriek tomu svoje povinnosti bez uvedenia riadneho dôvodu neplnila.

Je nepochybné, že Rozsudkom Krajského súdu v Prešove, č.k. 6Co/91/2011 bola dohodnutá výška zmluvnej pokuty označená ako neprijateľná podmienka.

V dôsledku toho navrhovateľ si neuplatňuje zmluvnú pokutu, ale náhradu škody.

V zmysle § 43 ods.1 zák.č. 610/2003 Z.z. zmluvou o pripojení sa podnik zaväzuje účastníkovi zriadiť potrebný prístup k verejnej telefónnej sieti alebo k inej verejnej sieti a sprístupniť súvisiace služby. Súčasťou zmluvy sú všeobecné podmienky a tarifa.

Podľa § 43 ods.2 zák.č. 610/2003 Z.z. podstatnými časťami zmluvy o pripojení sú dohodnutý druh verejnej služby, miesto jej poskytovania a cena za službu. Ak nie je v zmluve o pripojení určený čas

poskytovania, platí, že sa služba bude poskytovať na neurčitý čas. Cenu za službu možno dojednať aj odkazom na tarifu.

Podľa § 77 ods. 9 zák.č. 351/2011 Z.z. zmluvy o pripojení podľa doterajších predpisov sú zmluvami o poskytovaní verejných služieb podľa tohto zákona.

Podľa § 44 ods.1 zák.č. 351/2011 Z.z. zmluvou o poskytovaní verejných služieb sa podnik zaväzuje účastníkovi zriadiť potrebné pripojenie k verejnej sieti alebo poskytovať príslušné služby. Podnik môže vydať všeobecné podmienky a cenník, ktoré sú súčasťou zmluvy. Zmluva o poskytovaní verejných služieb je písomná; to neplatí pre predplatené služby, poskytovanie služieb prostredníctvom verejných telefónnych automatov a iných verejných prístupových bodov. Písomnú zmluvu o poskytovaní verejných služieb je možné meniť aj inou ako písomnou formou, ak sa na tom zmluvné strany dohodnú; to neplatí pre záväzky účastníka, ktoré podľa Občianskeho zákonníka možno dojednať len v písomnej forme.

Súd mal z predložených listín zistené, že uzavretým dodatkom k zmluve sa odporca zaviazal platiť cenu za poskytnuté služby, pričom odporcovi bolo odpredané telekomunikačné zariadenie za akciovú cenu s dobou viazanosti zotrvať v zmluvnom vzťahu 24 mesiacov.

Z predložených listín mal súd preukázané vystavenie faktúr za poskytnuté služby za jednotlivé obdobia:

- faktúru č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 16.04.2013 na sumu 5,- Eur splatnú dňa 30.04.2013 za upomienku, ktorá bola riadne preukázaná
- faktúru č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 16.04.2013 na sumu 45,49 Eur splatnú dňa 30.04.2013
- faktúru č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 16.05.2013 na sumu 35,70 Eur splatnú dňa 30.05.2013
- faktúru č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 16.03.2013 na sumu 72,18 Eur splatnú dňa 30.03.2013.

Súd mal preukázané, že listom označeným ako pokus o pokonávku zo dňa 11.07.2013 (l.č.14) navrhovateľ vyzval odporcu na zaplatenie dlžnej sumy za zúčtovacie obdobie 2013/03-2013/05, a to do 25.07.2013.

V danom liste navrhovateľ si uplatnil voči odporcovi aj zmluvnú pokutu/náhradu škody vo výške 189,- Eur z dôvodu porušenia zmluvných povinností.

Súd sa nezaoberal zmluvnou pokutou, keďže nebola predmetom konania.

V danom konaní navrhovateľ tvrdil, že odporca neplnil svoje povinnosti za poskytnuté služby za obdobie 2013/03-2013/05, a to v celkovej sume 158,37 Eur.

V konaní nebolo nikým a ničím spochybnené tvrdenie navrhovateľa, že odporca neplnil svoje povinnosti za poskytnuté služby za dané obdobie.

Dokonca odporca tieto tvrdenia potvrdil.

Súd si osvojil tvrdenia navrhovateľa, ktoré neboli nikým a ničím spochybnené a dospel tak k záveru, že odporca skutočne porušil svoje zmluvné povinnosti za obdobie 2013/03-2013/05, pričom bol viazaný 24 mesiacov, a to na základe dodatku k zmluve z 30.06.2011. Z uvedeného je zrejmé, že odporca bol viazaný do 06/2013.

NÁHRADA ŠKODY

Čo sa týka uplatnenej sumy 189,- Eur, tento nárok navrhovateľ uplatnil titulom paušalizovanej náhrady škody, ktorá je vo výške rozdielu medzi predajnou cenou a trhovou cenou za odpredanie mobilného telefónu/zariadenia:

- zariadenie Nokia C5-03, akciová cena 1,- Eur a predajná cena 190,- Eur.

Odporca spochybnil výšku škody s uvedením, že nevie, ako mohla taká škoda vzniknúť, keď plnil si svoje povinnosti takmer celé obdobie viazanosti, a to cca 20 mesiacov z 24.

Podľa § 420 ods.1 Občianskeho zákonníka každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

Škoda, ako kategória občianskeho práva sa chápe ako ujma, ktorá nastala v majetkovej sfére poškodeného a je objektívne vyjadriteľná všeobecným ekvivalentom, t.j. peniazmi, a je teda napravitel'ná poskytnutím majetkového plnenia. Skutočnou škodou sa rozumie ujma spočívajúca v zmenšení majetkového stavu poškodeného a reprezentujúca majetkovej hodnoty, ktoré by bolo treba vynaložiť, aby došlo k uvedeniu veci do predchádzajúceho stavu.

Podľa § 442 Občianskeho zákonníka

(1) Uhrádza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk).

(2) Pri škode spôsobenej niektorým trestným činom korupcie sa uhrádza aj nemajetková ujma v peniazoch.

(3) Škoda sa uhrádza v peniazoch; ak však o to poškodený požiada a ak je to možné a účelné, uhrádza sa škoda uvedením do predošlého stavu.

(4) Ak bola škoda spôsobená úmyselným trestným činom, z ktorého mal páchatel' majetkový prospech, môže súd rozhodnúť, že právo na náhradu škody možno uspokojiť z vecí, ktoré z majetkového prospechu nadobudol, a to i vtedy, ak inak podľa ustanovení Občianskeho súdneho poriadku nepodliehajú výkonu rozhodnutia. Dokiaľ právo na náhradu škody nie je uspokojené, nesmie dlžník s takýmito v rozhodnutí uvedenými vecami nakladať.

Podľa § 443 Občianskeho zákonníka pri určení výšky škody na veci sa vychádza z ceny v čase poškodenia.

Pre vznik zodpovednosti musia byť splnené všetky zodpovednostné predpoklady, medzi ktoré patrí:

- protiprávny úkon,
- vznik škody,
- príčinná súvislosť medzi protiprávnym úkonom a vznikom škody,
- zavinenie.

Dôkazné bremeno pri preukazovaní vzniku škody, ako aj jej výšky je na navrhovateľovi.

Zavinenie je subjektívnou právnou kategóriou, pretože vyjadruje vnútorný, psychický vzťah škodcu k výsledku svojho konania. zavinenie môže spočívať vo forme úmyslu alebo nedbanlivosti. Forma zavinenia ovplyvňuje rozsah náhrady škody.

Predloženými listinami navrhovateľom označenými ako doklad o predajnej cene MT/zariadenia, navrhovateľ preukazoval akciovú cenu MT a predajnú cenu s DPH.

Súd poukazuje, že z ničoho nevyplýva, že daný doklad je hodnoverným dokladom, ide len o nejaký výtlačok navrhovateľa. Z ničoho nevyplýva, že skutočne bola taká trhovú cena, pričom v zmluve žiadna taká cena nebola ani uvedená.

Súd nezistil ukončenie zmluvného vzťahu.

Navrhovateľ tvrdil, že zmluvná pokuta v zmysle Dodatku mala plniť paušalizovanú náhradu škody v prípade porušenia zmlúv, avšak odporca nezotrval v zmluvnom vzťahu počas doby viazanosti a riadne a včas neuhrádzal svoje záväzky. Týmto navrhovateľovi vznikla škoda minimálne v rozsahu zľavy zo spotrebiteľskej ceny za zariadenia, ktoré mu bolo odpredané. Teda odporca získal MZ za cenu zvýhodnenú oproti cene trhovej a zaviazal sa platiť za poskytnuté služby počas viazanosti.

Zároveň navrhovateľovi vraj vznikli ďalšie škody zo zvýhodnených cien služieb počas viazanosti, nákladov za predajný proces, vyhradenú kapacitu prevádzkovej siete, akceptačný a aktivačný proces, SIM karty, avšak tieto škody si neuplatňuje.

Navrhovateľ vypočítal skutočnú škodu, ktorú mu mal odporca spôsobiť:

- akciová cena 1,- Eur a predajná cena 190,- Eur, teda škoda 189,- Eur.

Z ničoho však nevyplýva, že by navrhovateľ požadoval späť mobilný telefón/zariadenie, ktoré odpredal odporcovi.

Pokusom o pokonávku navrhovateľ požadoval zmluvnú pokutu z dôvodu porušenia povinností - neplatenie faktúr riadne a včas.

Avšak v rámci tohto konania po vyhlásení neprijateľnej podmienky ohľadom zmluvnej pokuty rozhodnutím Krajského súdu v Prešove (6Co/91/2011) navrhovateľ nepožadoval zmluvnú pokutu, ale iba náhradu škody v danej výške, ktorá je rozdielom predajnej ceny a trhovej ceny odpredaných zariadení.

Čo sa týka náhrady škody, súd má za to, že navrhovateľ ju nijako nepreukázal.

Taktiež súd poukazuje, že Dodatok bol uzavretý dňa 30.06.2011. Žaloba bola podaná až dňa 22.10.2014 a z ničoho nevyplýva, že odporca bol vyzvaný na vrátenie MT. Vyzývaný bol iba na zaplatenie faktúr.

Náhradu škody si uplatnil až žalobným návrhom, ktorý však tiež nahrádza samotnú výzvu, ale v takej podobe bol odporcovi doručený až dňa 22.12.2014.

Od uzavretia zmlúv však uplynuli viac ako 2 roky a predsa je prirodzené, že každým dňom klesá hodnota veci, ako je aj mobilný telefón, či iné zariadenie, a to o to viac, že je aj používaný.

Preto ak navrhovateľ požaduje náhradu škody spočívajúcu v rozdieli predajnej a trhovej ceny, žiada teda od odporcu úhradu trhovej ceny v plnej výške, ktorá bola ku dňu predaja.

V takom prípade je však náhrada v danej výške neprípustná vzhľadom na zníženie hodnoty telefónu/zariadenia.

Súd poukazuje na to, že od uzavretia zmluvy, teda od začiatku používania odpredaného zariadenia ubehol určitý časový odstup.

Aj bez znaleckého dokazovania je nepochybné, že hodnota takých zariadení klesá, sa znižuje každým dňom, a to bez ohľadu na to, či sa používa alebo nie. Ak sa používa, tak o to viac sa hodnota znižuje.

Taktiež je potrebné poukázať na to, že navrhovateľ požaduje náhradu škody v plnej výške zmluvnej pokuty, teda v plnej výške rozdielu predajnej a akciovej ceny, hoci bol odpredaný dňa 30.06.2011 so záväzkom viazanosti 24 mesiacov, t.j. do 30.06.2013, avšak odporca prestal platiť za poskytnuté služby až v 03/2011-05/2011, teda takmer pred ukončením viazanosti.

Z uvedeného je zrejmé, že odporca platil za poskytnuté služby cca 20 mesiacov z dohodnutej doby 24 mesiacov, a teda aj používal mobilné zariadenie cca 20 mesiacov, avšak napriek tomu navrhovateľ požaduje náhradu škody v plnej výške hodnoty mobilného zariadenia, keďže žiada rozdiel predajnej ceny a akciovej ceny, ktorú už odporca zaplatil, pričom hodnotu MT tvrdil iba navrhovateľ bez relevantného preukázania.

Vzhľadom k tomu, že odporca platil za poskytnuté služby celú dobu viazanosti okrem cca 4 mesiacov z 24 mesiacov, nie je možno požadovať náhradu škody vo výške hodnoty mobilného zariadenia v čase jeho odpredaja, teda v čase dňa 30.06.2011.

Navrhovateľ nepreukázal skutočnú výšku škody.

Zároveň súd poukazuje na to, že pokiaľ došlo k odpojeniu zo strany navrhovateľa, v dôsledku čoho došlo k nezotrvaní vo vzťahu počas doby viazanosti zo strany odporcu, súd toto považuje za neprijateľné v spotrebiteľskom vzťahu, v rozpore s dobrými mravmi.

Navrhovateľ totiž bez ďalšieho podľa jeho uvedenia odpojil odporcu, bez upovedomenia, zmluvný vzťah predsa naďalej trval s odporcom. Tvrdným odpojením nedošlo ku skončeniu zmluvného vzťahu, iba k prerušeniu dodávania služieb, a to zo strany navrhovateľa.

Žalobca v sporovom konaní, ktoré sa začína podaním žaloby, je povinný uviesť skutočnosti, o ktoré sa opiera jeho právo alebo iný nárok. Podstatou tejto povinnosti je tvrdenie skutočností rozhodujúcich z hľadiska veci samej. Žalovaný ako druhá procesná strana má povinnosť tvrdiť skutočnosti, ktoré vo svojej podstate znamenajú alebo znamenali, že právo (nárok) žalobcu nevzniklo, zaniklo, zmenilo sa, prípadne je tu iná prekážka pre jeho súdne uplatnenie. Tieto povinnosti tvrdenia sú základom pre bremeno tvrdenia, ktoré spravidla zaťažuje obe protistojače procesné strany. Neunesenie bremena tvrdenia vyúsťuje do procesného neúspechu toho účastníka sporu, ktorý nedokázal formulovať tvrdenia o konkrétnych skutočnostiach, ak tieto skutočnosti boli predpokladom na použitie pravidla správania obsiahnutého v právnej norme.

Dôkazné bremeno súvisí s dôkaznou povinnosťou, ktoré platné právo upravuje v § 120 ods.1 O.s.p.

Podľa § 120 ods.1 veta prvá O.s.p. účastníci sú povinní označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení.

Splnenie dôkaznej povinnosti neznamená unesenie dôkazného bremena. Procesná strana môže splniť dôkaznú povinnosť, avšak ak ju splní len tak, že to nevedie k preukázaniu jej tvrdení, resp. splní ju bez náležitej procesnej pozornosti, dôkazné bremeno neunesla. Dôsledkom neunesenia dôkazného bremena je nepriaznivý výsledok sporu, ktorý postihuje toho účastníka, na ktorom spočívalo dôkazné bremeno a ktorý sa dostal do dôkaznej núdze, keďže neponúkol alebo nevedel ponúknuť súdu také dôkazné prostriedky, ktorými by sa preukázali pre výsledok sporu rozhodujúce skutočnosti.

Dôkazné bremeno síce postihuje účastníka konania, ale obsah tohto procesného bremena má aj ďalší význam, ktorý sa spája s tým, že napriek všetkým vo veci vykonaným dôkazom skutkový stav zostane neobjasnený. Neobjasnené skutkové okolnosti sa považujú za nedokázané.

V zmysle § 153 ods.1 O.s.p. súd rozhodne na základe skutkového stavu zisteného z vykonaných dôkazov, ako aj na základe skutočností, ktoré neboli medzi účastníkmi sporné, ak o nich alebo o ich pravdivosti nemá dôvodné a závažné pochybnosti.

Súd dospel k záveru, že navrhovateľ nepreukázal ani samotný vznik škody a ani výšku skutočnej škody, ani príčinnú súvislosť.

Zároveň súd poukazuje na to, že odporca bol viazaný 24 mesiacov od uzavretia zmluvy.

Z predložených listín vyplýva, že odporca neuhrádzal faktúry od cca 03/2013, avšak napriek tomu navrhovateľ nepreukázal, že došlo k odstúpeniu od zmluvy, že navrhovateľ žiadal od odporcu vrátenie mobilného zariadenia. Tým, že poskytoval odporcovi benefity a poskytol mobilné zariadenie so zľavou, neznamená, že odporca neuhrádzaním faktúr spôsobil zároveň aj ďalšiu škodu, pričom je nepochybné, že odporca platil za poskytnuté služby cca 20 mesiacov z 24 mesiacov viazanosti, a predsa je rozdiel porušenia zmluvných povinností tesne po uzavretí zmluvy tesne pred skončením viazanosti, čo sa musí odraziť adekvátne aj v prípadnej výške škody.

Napriek tomu navrhovateľ požaduje náhradu škody bez ohľadu na uvedené, ako aj bez ohľadu na to, že zariadenie bolo používané, napriek tomu navrhovateľ žiada škodu vo výške rozdielu kúpnej a predajnej ceny, čím by odporca zaplatil celú predajnú cenu zariadenia „starého“ niekoľko mesiacov, dokonca takmer 2-ročného MT, pričom náhradu škody žiada vo výške zmluvnej pokuty, čo je vzhľadom na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove ohľadom zmluvnej pokuty zo strany navrhovateľa v tomto konaní za účelové a v rozpore s dobrými mravmi, dokonca to možno považovať za obchádzanie súdneho rozhodnutia, keďže zmluvná pokuta je neprijateľnou podmienkou, tak v danej výške si to navrhovateľ prekvalifikoval na náhradu škody, ktorú však ničím relevantným nepreukázal.

S poukazom na uvedené súd nepriznal navrhovateľovi ani sumu 189,- Eur, a v tej časti žalobný návrh tiež zamietol, keďže s poukazom na uvedené skutočnosti nebol preukázaný vznik škody, ako ani výška, ani príčinná súvislosť. Teda neboli splnené žiadne predpoklady pre náhradu škody.

S poukazom na uvedené skutočnosti súd priznal navrhovateľovi iba sumu 158,37 Eur za poskytnuté služby.

Navrhovateľ si uplatnil aj úroky z omeškania vo výške 8,5 % od 26.07.2013, teda od nasledujúceho dňa po dátume určenom na zaplatenie dlžnej sumy v pokuse o pokonávku, a to zo sumy 347,37 Eur.

Podľa § 517 ods.2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 ods. 1 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Podľa § 3 ods. 2 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. ak sa počas trvania omeškania zmení základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky a ak je to pre veriteľa výhodnejšie, výška úrokov z omeškania je o 7 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu príslušného kalendárneho polroka, v ktorom trvá omeškanie; táto základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky sa použije počas celého tohto polroka.

Na základe vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že odporca bol v omeškaní so splatením predmetných vyššie uvedených faktúr za služby, nakoľko ich neuhradil riadne a včas, teda v lehote ich splatnosti.

Vzhľadom na to, že odporca si svoju povinnosť zaplatiť dlžnú sumu nesplnil, dostal sa do omeškania ako dlžník s platením svojho peňažného záväzku. Týmto vzniklo navrhovateľovi právo na úroky z omeškania. Súd preto uznal úrok požadovaný navrhovateľom vo výške 8,75 % ročne v zmysle § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., a to od 26.07.2013, teda tak, ako si navrhovateľ uplatnil, hoci odporca sa dostal do omeškania už pred týmto dátumom, a to vždy nasledujúcim dňom po splatnosti jednotlivých nezaplatených faktúr.

Výšku základnej úrokovej sadzby Európskej centrálnej banky platnej k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu súd nedokazoval v zmysle § 121 O.s.p.

Vzhľadom k tomu, že súd nepriznal navrhovateľovi sumu vo výške 189,- Eur - za náhradu škody, súd z danej sumy nepriznal ani úroky z omeškania z danej sumy a v tej časti zamietol.

Teda súd zamietol žalobný návrh o zaplatenie sumy 189,- Eur spolu s úrokmi z omeškania vo výške 8,5 % ročne zo sumy 189,- Eur od 26.07.2013 do zaplatenia.

Odporca zároveň požiadal o splátky vzhľadom na jeho sociálnu a finančnú situáciu. Uviedol, že je schopný platiť v splátkach vo výške 20-30 Eur mesačne, nakoľko je síce živnostník, ale nemá prácu a zarába si iba brigádne a jeho príjem je cca 200 Eur mesačne. Má tri vyživovacie povinnosti - deti vo veku 18, 10 a 4 rokov.

Vzhľadom k tomu, že odporca žiadal splátky, pričom opísal svoju sociálnu a finančnú situáciu, súd určil plnenie žalovanej istiny v splátkach po 25,- Eur mesačne, a to vzhľadom na jeho mesačný príjem a mesačné výdavky. Odporca je bez práce s mesačným príjmom 200,- Eur v dôsledku brigád, pričom má okrem nevyhnutných mesačných nákladov aj 3 vyživovacie povinnosti, nakoľko má 3 deti.

Podľa §160 ods.1 O.s.p. ak súd uložil v rozsudku povinnosť, je potrebné ju splniť do troch dní od právoplatnosti rozsudku; súd môže určiť dlhšiu lehotu. Súd môže určiť, že peňažné plnenie sa môže vykonať aj v splátkach, ktorých výšku a podmienky zročnosti určí, a to aj tak, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia.

Súd posúdil výšku mesačných splátok 25,- Eur za primeranú vzhľadom na celkovú výšku dlžnej istiny a mesačné náklady odporcu a jeho príjem, ktorý je na hranici existencie. Súd zohľadnil aj ochotu odporcu uhradiť dlžnú sumu.

S poukazom na tieto skutočnosti súd má za to, že výška určených splátok je primeraná.

Vykonané dôkazy súd hodnotil v zmysle § 132 O.s.p. podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti a na zákonné ustanovenia súd posúdil skutkovú a právnu dôvodnosť žalobou uplatnenej pohľadávky, na základe čoho súd návrhu navrhovateľa vyhovel v rozsahu uvedenom vo výrokovej časti.

Navrhovateľ si uplatnil trovy konania.

Vzhľadom na pomer úspechu súd rozhodol o trovách konania podľa § 142 ods.2 O.s.p., podľa ktorého ak ma účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

V konaní mal čiastočný úspech ako navrhovateľ, tak aj odporca, a to v pomerne rovnakej výške, preto nepriznal trovy žiadnemu z nich.

Na základe uvedeného súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom Okresného súdu v Žiline, ku Krajskému súdu v Žiline.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3), t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, musí byť podpísané a datované, uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,

konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam.

doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),

rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ustanovenia § 205a ods.1 O.s.p., skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú pri odvolaní proti rozsudku alebo uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak

sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu,

má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,

odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4,

ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa.

Podľa ustanovenia § 205a ods.2 O.s.p. ustanovenie § 205a ods.1 O.s.p. sa nepoužije v konaniach podľa § 120 ods. 2.

Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden

rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak

účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, pri ktorom vznikla poplatková povinnosť zaplatiť súdne poplatky, trovy trestného konania, pokuty, svedočné, znalečné a iné náklady súdneho konania, ktoré vznikli štátu, vedie sa výkon rozhodnutia z úradnej moci (zákon č. 65/2001 Z.z. o správe a vymáhaní súdnych pohľadávok v znení neskorších predpisov).